

USTAWA

z dnia.....r.

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:
„o przeciwdziałaniu przemocy domowej”;
- 2) preambula otrzymuje brzmienie:
„Uznając, że przemoc domowa narusza podstawowe prawa człowieka, w tym prawo do życia i zdrowia oraz poszanowania godności osobistej, a władze publiczne mają obowiązek zapewnić wszystkim obywatelom równe traktowanie i poszanowanie ich praw i wolności, a także w celu zwiększania skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej stanowi się, co następuje:”;
- 3) użyte w art. 1, art. 3, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10, art. 10a, art. 10c, art. 11, art. 12, art. 12d, w różnym przypadku i liczbie wyrazy „przemoc w rodzinie” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku i liczbie wyrazami „przemoc domowa”;
- 4) w art. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2) zasady postępowania wobec osób doznających przemocy domowej;
3) zasady postępowania wobec sprawców przemocy domowej.”
- 5) art. 2 otrzymuje brzmienie:
„Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:
1) osobie doznającej przemocy domowej – należy przez to rozumieć osobę, której prawa lub dobra osobiste zostały naruszone przez powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, w szczególności narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia lub uszczerbek na zdrowiu, dokonane przez osobę najbliższą w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600 i 2077) albo inną osobę wspólnie z nią zamieszkującą i gospodarującą;
2) sprawcy przemocy domowej – należy przez to rozumieć osobę, która powtarzającym się umyślnym działaniem lub zaniechaniem, w szczególności narażając

na niebezpieczeństwo utraty życia lub uszczerbek na zdrowiu, narusza prawa lub dobra osobiste osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny albo innej osoby wspólnie z nią zamieszkującej i gospodarującej i wobec której w związku z tymi zachowaniami wszczęto procedurę „Niebieskie Karty”.”;

6) w art. 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobie doznającej przemocy domowej udziela się bezpłatnej pomocy, w szczególności w formie:

- 1) informacji;
- 2) poradnictwa;
- 3) wsparcia medycznego;
- 4) wsparcia psychologicznego;
- 5) wsparcia prawnego;
- 6) wsparcia socjalnego;
- 7) wsparcia zawodowego;
- 8) wsparcia rodzinnego.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Osobie doznającej przemocy domowej należy przekazywać informacje dotyczące jej praw w sposób dla niej zrozumiały, ustnie lub pisemnie, uwzględniając przy tym jej stan psychiczny, a także wszelkie rodzaje niepełnosprawności, które mogą mieć wpływ na jej zdolność do rozumienia i bycia rozumianą.

1b. Osobie doznającej przemocy domowej podczas czynności przeprowadzanych na podstawie przepisów niniejszej ustawy może towarzyszyć osoba przez nią wskazana.

1c. Dziecko będące świadkiem przemocy domowej jest uprawnione do uzyskania pomocy przysługującej osobie doznającej przemocy domowej.”;

7) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Osobie doznającej przemocy domowej oprócz form pomocy, o których mowa w art. 3 ust. 1, udziela się pomocy w formie zapewnienia tej osobie bezpiecznego schronienia w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla osób doznających przemocy domowej.

2. W specjalistycznym ośrodku wsparcia dla osób doznających przemocy domowej są wymagane następujące kwalifikacje na stanowisku:

1) psychologa – ukończone studia II stopnia na kierunku psychologia i udokumentowany co najmniej 3-letni staż pracy w instytucjach lub placówkach realizujących zadania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej lub posiadanie zaświadczenia o ukończeniu szkoleń w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w wymiarze co najmniej 100 godzin;

2) pedagoga – ukończone studia II stopnia na kierunku pedagogika o specjalności pedagogika opiekuńczo-wychowawcza, pedagogika resocjalizacyjna lub studia wyższe na kierunku pedagogika specjalna i udokumentowany co najmniej roczny staż pracy w instytucjach lub placówkach realizujących zadania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej;

3) pracownika socjalnego – kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu pracownika socjalnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508 i 1693) i udokumentowany co najmniej 3-letni staż pracy w instytucjach lub placówkach realizujących zadania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej lub posiadanie zaświadczenia o ukończeniu szkoleń w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w wymiarze co najmniej 100 godzin;

4) terapeuty – udokumentowane przygotowanie do prowadzenia terapii z osobami doświadczającymi przemocy domowej;

5) prawnika – ukończone studia wyższe na kierunku prawo lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W specjalistycznym ośrodku wsparcia dla osób doświadczających przemocy domowej zawodów:

1) lekarza – wykonują osoby spełniające wymagania określone w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2018 r. poz. 617, z późn. zm.¹⁾), a w przypadku udzielania świadczeń zdrowotnych z zakresu psychiatrii – posiadające także specjalizację w dziedzinie psychiatrii lub psychiatrii dzieci i młodzieży;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 697, 1515, 1532, 1544, 1629 i 1669.

2) pielęgniarki – wykonują osoby spełniające wymagania określone w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2018 poz. 123, z późn. zm.²⁾);

3) ratownika medycznego – wykonują osoby spełniające wymagania określone w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2195, z późn. zm.³⁾).

4. Osoby kierujące specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej są zobowiązane posiadać co najmniej 3-letni staż pracy w pomocy społecznej oraz specjalizację z zakresu organizacji pomocy społecznej lub co najmniej 5-letni staż pracy w instytucjach lub placówkach realizujących zadania na rzecz przeciwdziałania przemocy oraz specjalizację z zakresu organizacji pomocy społecznej.

5. W celu dostosowania zakresu pomocy do sytuacji oraz potrzeb osób doznających przemocy domowej specjalistyczny ośrodek wsparcia dla osób doznających przemocy domowej:

1) współpracuje z instytucjami zajmującymi się przeciwdziałaniem przemocy domowej;

2) prowadzi działania ewaluacyjne efektów swojej działalności;

3) monitoruje sytuację osób przebywających w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla osób doznających przemocy domowej przez pół roku po jego opuszczeniu, z tym że okres ten może zostać przedłużony w zależności od sytuacji osób doznających przemocy domowej;

4) zapewnia poradnictwo w formie superwizji osobom, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4, w celu zachowania i wzmocnienia ich kompetencji zawodowych oraz utrzymania wysokiego poziomu świadczonych usług, a także przeciwdziałania wypaleniu zawodowemu.”;

8) art. 4 i art. 5 otrzymują brzmienie:

„Art. 4. 1. Wobec sprawców przemocy domowej stosuje się przewidziane w niniejszej ustawie środki mające na celu zapobieganie ich kontaktowaniu się z osobami doznającymi

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 1000, 1515, 1544, 1629 i 1669.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 1115, 1544, 1629 i 1669.

przemocy domowej oraz oddziaływania korekcyjno-edukacyjne, a także programy psychologiczno-terapeutyczne.

2. Oddziaływania korekcyjno-edukacyjne oraz programy psychologiczno-terapeutyczne prowadzone są przez osoby, które:

- 1) ukończyły studia II stopnia na jednym z kierunków: psychologia, pedagogika, pedagogika specjalna, nauki o rodzinie, politologia, socjologia, politologia i nauki społeczne w zakresie pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej, resocjalizacji lub pracy socjalnej albo na innym kierunku uzupełnionym studiami podyplomowymi w zakresie psychologii, pedagogiki, resocjalizacji;
- 2) posiadają zaświadczenie o ukończeniu szkoleń w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w wymiarze co najmniej 100 godzin, w tym w wymiarze 50 godzin w zakresie pracy ze sprawcami przemocy domowej;
- 3) mają udokumentowany co najmniej 3-letni staż pracy w instytucjach realizujących zadania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.

Art. 5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia standard podstawowych usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej, uwzględniając konieczność dostosowania zakresu pomocy do sytuacji oraz potrzeb osób doznających przemocy domowej, a także efektywność usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej.”;

9) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) standard prowadzenia oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych wobec sprawców przemocy domowej,
- 2) standard prowadzenia programów psychologiczno-terapeutycznych dla sprawców przemocy domowej,
– uwzględniając konieczność dostosowania zakresu pomocy do sytuacji oraz potrzeb osób doznających przemocy domowej, a także skuteczność oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych oraz programów psychologiczno-terapeutycznych wobec sprawców przemocy domowej.”;

10) w art. 6:

a) ust 1. otrzymuje brzmienie:

„1. Zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej lub ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2137 i 2244), chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.”,

b) w ust. 2:

– uchyla się pkt 1,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, w szczególności przez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców i opiekunów w rodzinach, w których dochodzi do przemocy domowej;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) tworzenie zespołów do spraw przeciwdziałania przemocy domowej i grup diagnostyczno-pomocowych.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Działania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej gmina może realizować w oparciu o gminny program przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej lub w ramach gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.”,

d) w ust. 3:

– uchyla się pkt 1,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy osobom zagrożonym bądź doznającym przemocy domowej;”,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Działania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej powiat może realizować w oparciu o powiatowy program przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej lub w ramach powiatowej strategii

rozwiązywania problemów społecznych, o której mowa w art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.”,

f) w ust. 4:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tworzenie i prowadzenie specjalistycznych ośrodków wsparcia dla osób doznających przemocy domowej;”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) opracowywanie i realizacja programów psychologiczno-terapeutycznych dla sprawców przemocy domowej.”,

g) w ust. 6:

– uchyla się pkt 1,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) opracowywanie ramowych programów ochrony osób doznających przemocy domowej oraz ramowych programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych, a także psychologiczno-terapeutycznych dla sprawców przemocy domowej;”,

h) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Działania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej samorząd województwa może realizować w oparciu o wojewódzki program przeciwdziałania przemocy domowej lub w ramach strategii wojewódzkiej w zakresie polityki społecznej, o której mowa w art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.”;

11) uchyla się art. 6a;

12) w art. 7 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „przy pomocy” zastępuje się wyrazem „przez”;

13) w art. 8:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadzenie działań podnoszących świadomość społeczną na temat zjawiska przemocy domowej, w szczególności w zakresie jej przyczyn i skutków;”,

b) w pkt 4 wyrazy „przy pomocy” zastępuje się wyrazem „przez”,

c) w pkt 5 wyrazy „raz na dwa lata” zastępuje się wyrazami „raz na cztery lata”;

14) art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Art. 8a. Do zadań Prokuratora Generalnego należy:

1) opracowywanie i wydawanie, co najmniej raz na cztery lata, wytycznych dotyczących zasad postępowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej;

2) monitorowanie wdrażania wytycznych dotyczących zasad postępowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.”;

15) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej współdziałają z organizacjami pozarządowymi oraz kościołami i związkami wyznaniowymi w zakresie udzielania pomocy osobom doznającym przemocy domowej, oddziaływania na sprawców przemocy domowej oraz podnoszenia świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy domowej, w szczególności: przyczyn, skutków przemocy domowej oraz metod i form pracy w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.”;

16) art. 9a–9b otrzymują brzmienie:

„Art. 9a. 1. Gmina podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej, w szczególności w ramach pracy w zespole do spraw przeciwdziałania przemocy domowej.

2. Zespół do spraw przeciwdziałania przemocy domowej powołuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta.

3. W skład zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej wchodzi specjaliści w dziedzinie przeciwdziałania przemocy domowej będący przedstawicielami:

- 1) jednostek organizacyjnych pomocy społecznej;
- 2) gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych;
- 3) Policji;
- 4) oświaty;
- 5) ochrony zdrowia;
- 6) zespołu kuratorskiej służby sądowej.

4. W skład zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej mogą wchodzić także przedstawiciele specjalistycznych ośrodków wsparcia dla osób doznających przemocy domowej, organizacji pozarządowych działających na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej, prokuratorzy oraz przedstawiciele innych podmiotów niż określone w ust. 3, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.

5. Zespół do spraw przeciwdziałania przemocy domowej działa na podstawie porozumień zawartych między wójtem, burmistrzem albo prezydentem miasta a podmiotami, o których mowa w ust. 3 i 4.

6. Zespół do spraw przeciwdziałania przemocy domowej realizuje działania określone w gminnym programie przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej lub w gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w zakresie dotyczącym przeciwdziałania przemocy domowej.

7. Zadaniem zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej jest:

1) diagnozowanie problemu przemocy domowej na poziomie lokalnym;
2) inicjowanie działań profilaktycznych, edukacyjnych i informacyjnych, mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku;

3) opracowanie projektu gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej lub części projektu gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej;

4) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym;

5) koordynowanie działań podmiotów, o których mowa w ust. 3 i 4;

8. Zespół do spraw przeciwdziałania przemocy domowej opracowuje i przyjmuje regulamin określający szczegółowe warunki jego funkcjonowania.

9. Rada gminy określi, w drodze uchwały, tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej.

10. Posiedzenia zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej odbywają się w zależności od potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz na pół roku.

11. Pierwsze posiedzenie zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej zwołuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Pozostałe posiedzenia zespołu zwoływane są przez przewodniczącego zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej, który jest wybierany na pierwszym posiedzeniu zespołu spośród jego członków.

12. Przewodniczący zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej spośród członków zespołu może wyznaczyć swojego zastępcę, który wykonuje obowiązki powierzone mu przez przewodniczącego i zastępuje go w czasie nieobecności. Do zastępcy przewodniczącego zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej stosuje się przepisy o przewodniczącym.

13. Zadaniem przewodniczącego zespołu ds. przeciwdziałania przemocy domowej jest powoływanie grup diagnostyczno-pomocowych.

Art. 9b 1. W celu dokonania wstępnej diagnozy i oceny sytuacji w związku ze zgłoszonym podejrzeniem wystąpienia przemocy domowej, a także realizacji działań pomocowych powołuje się grupę diagnostyczno-pomocową.

2. Grupę, o której mowa w ust. 1, powołuje przewodniczący zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej niezwłocznie, nie później niż w ciągu 3 dni od otrzymania zgłoszenia o podejrzeniu wystąpienia przemocy domowej.

3. W skład grupy diagnostyczno-pomocowej wchodzi:

- 1) pracownik socjalny jednostki organizacyjnej pomocy społecznej;
- 2) asystent rodziny;
- 3) funkcjonariusz Policji.

4. W zależności od indywidualnych potrzeb w skład grupy diagnostyczno-pomocowej mogą także wchodzić:

1) pracownik socjalny specjalistycznego ośrodka wsparcia dla osób doznających przemocy domowej;

- 2) osoba wykonująca zawód nauczyciela;
- 3) osoba wykonująca zawód pedagoga;
- 4) osoba wykonująca zawód psychologa;
- 5) osoba wykonująca zawód terapeuty;
- 6) kurator sądowy;

7) osoby wykonujące zawód medyczny w tym lekarz, pielęgniarka, położna i ratownik medyczny.

5. W zależności od potrzeb i konieczności dokonania oceny sytuacji oraz zaplanowania planu pomocy przewodniczący zespołu na wniosek osób, o których mowa w ust. 3, może poszerzyć skład grupy diagnostyczno-pomocowej, o podmioty, o których mowa w ust. 4, jak również o przedstawicieli innych podmiotów niż określone w ust. 3 i 4, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej

6. Do zadań grupy diagnostyczno-pomocowej należy w szczególności:

1) dokonanie oceny sytuacji rodziny zwłaszcza w kontekście podejrzenia występowania przemocy;

2) ocena zasadności wszczęcia procedury „Niebieskie Karty” w przypadku zdiagnozowania wystąpienia konfliktu domowego;

3) realizacja działań wspierających i pomocowych w przypadku zdiagnozowania wystąpienia konfliktu domowego, w zależności od woli i potrzeb rodziny;

4) wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” w przypadku stwierdzenia wystąpienia przemocy domowej;

5) zawiadomienie sprawcy przemocy domowej o wszczęciu procedury „Niebieskie Karty”;

6) realizacja procedury „Niebieskie Karty”;

7) monitorowanie sytuacji osób doznających przemocy domowej;

8) dokumentowanie podejmowanych działań:

– stanowiących podstawę uznania braku zasadności wszczynania procedury „Niebieskie Karty”,

– stanowiących podstawę wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”,

– podejmowanych na podstawie art. 9b ust. 6 pkt 3 ustawy;

9) informowanie przewodniczącego zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej o efektach podjętych działań.

7. Zadaniem pracownika socjalnego, powołanego do grupy diagnostyczno-pomocowej, jest w szczególności praca z osobą doznającą przemocy domowej i opracowanie zgodnie z jej uzasadnionymi potrzebami indywidualnego planu pomocy.

8. Zadaniem funkcjonariusza Policji, powołanego do grupy diagnostyczno-pomocowej jest w szczególności praca ze sprawcą przemocy domowej, w tym skierowanie do udziału w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych albo w programach psychologiczno-terapeutycznych.

9. W przypadku niepotwierdzenia informacji o stosowaniu przemocy grupa diagnostyczno-pomocowa odstępuje od dalszych działań, z wyłączeniem sytuacji o których mowa w ust. 6 pkt 3.”;

17) po art. 9b dodaje się art. 9ba w brzmieniu:

„Art. 9ba Członkowie zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej oraz grupy diagnostyczno-pomocowej wykonują zadania w ramach obowiązków służbowych lub zawodowych.”;

18) art. 9c otrzymuje brzmienie:

„Art. 9c 1. Członkowie grupy diagnostyczno-pomocowej oraz przewodniczący zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w art. 9a ust. 7 i 13 oraz art. 9b ust. 6, przetwarzają:

1) dane osób, co do których istnieje podejrzenie, że doznają przemocy domowej oraz osób doznających przemocy domowej:

- a) imię i nazwisko,
- b) imiona rodziców,
- c) wiek,
- d) adres miejsca zamieszkania lub pobytu,
- e) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej lub inny sposób kontaktu, jeżeli posiada,
- f) stan zdrowia,
- g) nałogi,
- h) skazania, orzeczenia o ukaraniu, inne orzeczenia wydane w postępowaniu sądowym lub administracyjnym,
- i) sytuacja rodzinna,
- j) sytuacja zawodowa i źródła utrzymania,
- k) sytuacja mieszkaniowa;

2) dane innych osób pozostających we wspólnym gospodarstwie z osobą, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc domową, lub ze sprawcą przemocy domowej:

- a) imię i nazwisko,
- b) stosunek pokrewieństwa z osobą, co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc domową,
- c) wiek,
- d) sytuacja zawodowa i źródła utrzymania,
- e) w przypadku dzieci – dane szkoły i klasy, do której uczęszcza dziecko;

3) dane osób, co do których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc domową, lub sprawców przemocy domowej:

- a) imię i nazwisko,
- b) wiek,
- c) stan cywilny,
- d) adres miejsca zamieszkania lub pobytu,
- e) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej lub inny sposób kontaktu, jeżeli posiada,

- f) stosunek pokrewieństwa z osobą, co do której istnieje podejrzenie, że doznaje przemocy domowej,
 - g) stan zdrowia,
 - h) nałogi,
 - i) skazania, orzeczenia o ukaraniu, inne orzeczenia wydane w postępowaniu sądowym lub administracyjnym,
 - j) sytuacja zawodowa i źródła utrzymania;
- 4) dane osób zgłaszających podejrzenie stosowania przemocy domowej oraz świadków przemocy:
- a) imię i nazwisko,
 - b) adres miejsca zamieszkania,
 - c) numer telefonu lub adres poczty elektronicznej lub inny sposób kontaktu, jeżeli posiada.”;

2. Członkowie grupy diagnostyczno-pomocowej oraz przewodniczący zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej obowiązani są do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji i danych, które uzyskali przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9a ust. 7 i 13 i art. 9b ust. 6. Obowiązek ten rozciąga się także na okres po ustaniu członkostwa w zespole do spraw przeciwdziałania przemocy domowej oraz w grupach diagnostyczno-pomocowych.

3. Przed przystąpieniem do wykonywania czynności, o których mowa w art. 9a ust. 7 i art. 9b ust. 6, członkowie grupy diagnostyczno-pomocowej oraz przewodniczący zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej składają organowi, o którym mowa w art. 9a ust. 2, oświadczenie o następującej treści: „Oświadczam, że zachowam w tajemnicy informacje i dane, które uzyskałem przy realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy domowej oraz, że znane mi są przepisy o odpowiedzialności karnej za udostępnienie danych osobowych lub umożliwienie do nich dostępu osobom nieuprawnionym oraz za ujawnienie lub wykorzystanie informacji, z którą zapoznałem się w związku z pełnioną funkcją”.

4. Poza przypadkami wskazanymi w ustawie do dokumentacji wytworzonej przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9a ust. 7 i 13 i art. 9b ust. 6, dostęp mają wyłącznie członkowie zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej oraz grupy diagnostyczno-pomocowej oraz osoby wskazane w ust. 1 pkt 1 i 3.

5. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mają dostęp do dokumentacji, z wyłączeniem dostępu do dokumentacji zawierającej dane osób, co do których istnieje podejrzenie, że doznają przemocy domowej oraz osób doznających przemocy domowej oraz osób zgłaszających podejrzenie stosowania przemocy w rodzinie, których udostępnienie mogłoby spowodować zagrożenie życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób dotkniętych przemocą w rodzinie lub osób zgłaszających podejrzenie stosowania przemocy w rodzinie, w szczególności z wyłączeniem dostępu do:

- 1) formularzy „Niebieska Karta” zawierających dane osób co do których istnieje podejrzenie, że doznają przemocy domowej oraz osób doznających przemocy domowej;
- 2) protokołów z posiedzeń zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej oraz grup diagnostyczno-pomocowych, chyba że dotyczą wyłącznie działań podejmowanych wobec osób, co do których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc domową oraz sprawców przemocy domowej;
- 3) notatek i dokumentów wytworzonych przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9a ust. 7 i 13 i art. 9b ust. 6, chyba że dokumenty te dotyczą wyłącznie działań podejmowanych wobec osób, co do których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc domową oraz sprawców przemocy domowej;
- 4) innych dokumentów zgromadzonych przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9a ust. 7 i 13 i art. 9b ust. 6, których udostępnienie mogłoby spowodować zagrożenie życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób, co do których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc domową oraz sprawców przemocy domowej, bądź osób zgłaszających podejrzenie stosowania przemocy domowej.

6. Przepis ust. 1 ma zastosowanie także do dyrektorów jednostek penitencjarnych wobec osób stosujących przemoc domową osadzonych w tych jednostkach w zakresie wymiany informacji dotyczących takich osób z zespołem do spraw przeciwdziałania przemocy domowej oraz grupą diagnostyczno-pomocową.

7. Obsługę organizacyjno-techniczną zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej oraz grup diagnostyczno-pomocowych zapewnia ośrodek pomocy społecznej lub inna jednostka wyznaczona przez organ, o którym mowa w art. 9a ust. 2.

8. Administratorem danych przetwarzanych na podstawie przepisów niniejszego artykułu jest ośrodek pomocy społecznej lub inna jednostka wyznaczona przez organ, o

którym mowa w art. 9a ust. 2 zapewniająca obsługę organizacyjno-techniczną zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej lub grup diagnostyczno-pomocowych.

9. Zabezpieczenia stosowane przez administratora danych w celu ochrony danych osobowych polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w tajemnicy.”.

10. Rada gminy na wniosek organu powołującego zespół do spraw przeciwdziałania przemocy domowej zabezpiecza środki finansowe na jego funkcjonowanie.

19) w art. 9d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9d. 1. Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” może nastąpić bez zgody osoby doznającej przemocy domowej pod warunkiem, że grupa diagnostyczno-pomocowa w trakcie realizacji tej procedury uzyska pisemną zgodę tej osoby. W razie nieuzyskania zgody następuje zakończenie procedury „Niebieskie Karty”.

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli osobą doznającą przemocy domowej jest dziecko, zgodę o której mowa w ust. 1 zastępuje zarządzenie sądu wydane na podstawie art. 109 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 682 i 950). Jeżeli sprawcami przemocy domowej wobec dziecka są jego rodzice, opiekunowie prawni lub faktyczni w zarządzeniu sąd wskazuje osobę, w obecności której będą przeprowadzane działania podejmowane z udziałem dziecka w ramach procedury „Niebieskie Karty”.

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Procedura „Niebieskie Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez specjalistów w dziedzinie przeciwdziałania przemocy domowej.”.

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” następuje w przypadku potwierdzenia przez grupę diagnostyczno-pomocową wystąpienia przemocy domowej.”.

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Podjęcie działań o których mowa w art. 9b ust. 6 pkt 1 procedury może nastąpić w wyniku zgłoszenia dokonanego przez osobę doznającą przemocy domowej lub przez osobę będącą świadkiem tej przemocy.”;

20) po art. 9d dodaje się art. 9e i 9f w brzmieniu:

„Art. 9e. 1. Właściwość miejscową gminy ustala się według miejsca zamieszkania osoby doznającej przemocy domowej.

2. W przypadku gdy miejsce zamieszkania sprawcy przemocy domowej znajduje się w innej gminie niż osoby doznającej przemocy domowej w gminie właściwej dla miejsca zamieszkania sprawcy przemocy domowej może zostać powołana grupa diagnostyczno-pomocowa, która pracuje ze sprawcą przemocy domowej.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, zwłaszcza związanych z zagrożeniem bezstronności podejmowanych działań, właściwa do pracy z rodziną, w której występuje przemoc domowa, jest grupa diagnostyczno-pomocowa w gminie sąsiedniej wskazanej przez wojewodę.

Art. 9f. W przypadku powzięcia wiadomości o posiadaniu przez sprawcę przemocy domowej broni palnej przewodniczący zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej niezwłocznie powiadamia organ właściwy w sprawie wydania pozwolenia na broń o wszczęciu procedury „Niebieskie Karty”.”;

21) w art. 10 ust. 1:

a) w pkt 2 po wyrazach „korekcyjno-edukacyjnych” dodaje się wyrazy „oraz programów psychologiczno-terapeutycznych”;

b) uchyla się pkt 3;

22) w art. 10a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Tworzy się Zespół Monitorujący do spraw Przeciwdziałania Przemocy Domowej, zwany dalej „Zespołem”, jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Kadencja Zespołu trwa 4 lata.”;

b) w ust. 3:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wyrażanie opinii w sprawach dotyczących stosowania ustawy;”;

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) opracowanie co najmniej raz na cztery lata wytycznych do prowadzenia szkoleń w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej;”;

– dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) opiniowanie programów z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej opracowanych w oparciu o programy osłonowe, które finansuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, realizowanych przez:

- a) jednostki samorządu terytorialnego,
- b) organizacje pozarządowe działające na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej,
- c) jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa

do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancji wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.”;

23) art. 10b otrzymuje brzmienie:

„Art. 10b. 1. W skład Zespołu wchodzi:

1) Krajowy Koordynator Realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej;

2) jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;

3) 20 członków, których minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego powołuje spośród przedstawicieli reprezentujących organy administracji rządowej, jednostki organizacyjne pomocy społecznej, jednostki samorządu terytorialnego, organizacje społeczne i zawodowe, kościoły i inne związki wyznaniowe oraz środowiska naukowe.

2. Przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego do udziału w pracach Zespołu rekomenduje Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego odwołuje członka Zespołu przed upływem kadencji:

- 1) na jego wniosek;
- 2) na wniosek podmiotu, którego jest on przedstawicielem;
- 3) w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne

lub umyślne przestępstwo skarbowe;

4) w przypadku działania w sposób nieetyczny lub na szkodę Zespołu.”;

24) w art. 10c po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przewodniczący Zespołu może wyznaczyć swojego zastępcę.”;

25) art. 10f otrzymuje brzmienie:

„Art.10f. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb powoływania i odwoływania członków Zespołu oraz organizację i tryb działania Zespołu, a także zasady uczestnictwa w jego pracach, uwzględniając konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu wykonywania przez Zespół zadań.”;

26) w art. 11 wyraz „corocznie” zastępuje się wyrazami „raz na 3 lata”;

27) art. 11a otrzymuje brzmienie:

„Art. 11a. 1. Jeżeli sprawca przemocy domowej swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy domowej czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba doznająca przemocy domowej może żądać, aby sąd zobowiązał sprawcę przemocy domowej do opuszczenia mieszkania.

1a. Jeżeli sprawca przemocy domowej swoim zachowaniem zagraża życiu lub zdrowiu osoby doznającej przemocy, osoba ta może żądać, aby sąd zakazał lub ograniczył wstęp do miejsca, w którym ona pracuje, które regularnie odwiedza lub w którym regularnie przebywa, zakazał lub uregulował wszelkie formy kontaktu, w tym za pośrednictwem telefonu, poczty elektronicznej lub zwykłej, faksu lub innych środków, zakazał lub ograniczył zbliżanie się na określoną odległość do osoby doznającej przemocy domowej.

2. Sąd rozpoznaje sprawę w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, 1499, 1544, 1629, 1637 i 1693) o postępowaniu nieprocesowym. Postanowienie zapada po przeprowadzeniu rozprawy, która powinna odbyć się w terminie jednego miesiąca od dnia wpływu wniosku. Staje się ono wykonalne z chwilą ogłoszenia i może być zmienione lub uchylone w razie zmiany okoliczności.

3. Do wykonania obowiązku orzeczonego na podstawie ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy o egzekucji obowiązku opróżnienia lokalu służącego zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika.

4. W razie nierealizowania przez sprawcę przemocy domowej jego obowiązków orzeczonych na podstawie ust. 2 sąd stosuje środki przymusu według przepisów o egzekucji świadczeń niepieniężnych.”;

28) uchyla się art. 12a–12c.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.⁴⁾) w art. 579¹:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej nastąpiło w trybie art. 15b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.⁵) sąd niezwłocznie, po wysłuchaniu osoby, która odebrała dziecko z rodziny oraz rodziców lub opiekunów prawnych dziecka, nie później jednak niż w ciągu 24 godzin, wydaje orzeczenie o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej, albo orzeczenie o powrocie dziecka do rodziny.”;

2) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W razie niewydania orzeczenia, o którym mowa w § 2 po upływie 72 godzin od chwili odebrania dziecka z rodziny sąd zarządza natychmiastowe przekazanie dziecka rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym, od których dziecko zostało odebrane, chyba że przekazanie to naraziłoby dziecko na bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia”

Art. 3. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.) po art. 15a dodaje się art. 15b w brzmieniu:

„Art. 15b 1. W przypadku bezpośredniego zagrożenia życia lub bezpośredniego zagrożenia powstaniem uszczerbku na zdrowiu dziecka w związku z przemocą domową policjant wykonujący obowiązki służbowe może wystąpić do właściwego ze względu na miejsce wystąpienia interwencji:

- 1) kierownika ośrodka pomocy społecznej albo
- 2) kierownika jednostki organizacyjnej gminy, która organizuje pracę z rodziną – o niezwłoczne wyznaczenie, podlegającego temu kierownikowi, pracownika socjalnego albo asystenta rodziny, albo innego przedstawiciela ośrodka pomocy

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 416, 1499, 1544, 1629, 1637 i 1693.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 106, 138, 416, 650, 730, 1039, 1321, 1669, 2077 i 2102.

społecznej działającego w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej i skierowanie go na miejsce interwencji.

2. Policjant wspólnie z pracownikiem socjalnym, asystentem rodziny albo innym przedstawicielem ośrodka pomocy społecznej działającym w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej, w przypadku bezpośredniego zagrożenia życia lub bezpośredniego zagrożenia powstaniem uszczerbku na zdrowiu dziecka w związku z przemocą domową, kolejno:

1) zapewnia temu dziecku w miejscu interwencji opiekę osoby najbliższej wobec rodziców dziecka, w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub osoby zamieszkującej w najbliższym otoczeniu dziecka albo

2) decyduje o umieszczeniu dziecka u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej wobec rodziców dziecka.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia opieki w sposób określony w ust. 2 pkt 1 i 2 policjant wspólnie z pracownikiem socjalnym, asystentem rodziny albo innym przedstawicielem ośrodka pomocy społecznej działającym w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej umieszcza dziecko w pieczy zastępczej, w pierwszej kolejności uwzględniając jej rodzinne formy. Osoby, o których mowa w zdaniu pierwszym, sporządzają notatkę służbową z przeprowadzonych czynności, w której wskazują powody niezastosowania środków przewidzianych w ust. 2.

4. W przypadku gdy osobisty udział pracownika socjalnego, asystenta rodziny albo innego przedstawiciela ośrodka pomocy społecznej nie jest możliwy na miejscu interwencji, w razie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą domową, przed samodzielnym podjęciem rozstrzygnięcia o umieszczeniu dziecka u innej, niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny albo u osoby zamieszkującej w najbliższym otoczeniu dziecka albo w pieczy zastępczej policjant może zasięgnąć opinii kierownika ośrodka pomocy społecznej albo kierownika jednostki organizacyjnej gminy, która organizuje pracę z rodziną. Z przeprowadzonej czynności zasięgnięcia opinii policjant i kierownik ośrodka pomocy społecznej albo kierownik jednostki organizacyjnej gminy, która organizuje pracę z rodziną, sporządzają notatkę służbową.

5. W przypadku podejrzenia, że stan fizyczny lub psychiczny dziecka może zagrażać bezpośrednio jego życiu lub zdrowiu lub gdy dziecko nie ukończyło siedmiu lat policjant wzywa zespół ratownictwa medycznego. Decyzję o przewiezieniu

maloletniego do szpitala podejmuje zespół ratownictwa medycznego. W przypadku podjęcia decyzji o przewiezieniu dziecka do szpitala przewozu dokonuje zespół ratownictwa medycznego.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, policjant niezwłocznie powiadamia sąd opiekuńczy oraz przewodniczącego zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, nie później niż w ciągu 24 godzin, o zapewnieniu temu dziecku opieki osoby najbliższej, w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny w miejscu interwencji albo osoby zamieszkującej w najbliższym otoczeniu dziecka albo umieszczeniu dziecka u innej, niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej wobec rodziców dziecka albo w pieczy zastępczej.

7. Rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym przysługuje zażalenie do sądu opiekuńczego na zasadność, legalność oraz prawidłowość przeprowadzonych czynności, o których mowa w ust. 2 i 3 .

8. Policjant informuje rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych dziecka o prawie złożenia zażalenia na zasadność, legalność oraz prawidłowość przeprowadzonych czynności, wskazując sąd opiekuńczy właściwy miejscowo do jego rozpatrzenia. Pouczenie to należy doręczyć na piśmie.

9. Zażalenie może być wniesione za pośrednictwem osób, które przeprowadziły zaskarżane czynności, i podlega niezwłocznemu przekazaniu do sądu opiekuńczego.

10. Sąd rozpatruje zażalenie niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 24 godzin. W razie uznania bezzasadności lub nielegalnego podjęcia czynności, o których mowa w ust. 2 i 3, sąd zarządza natychmiastowe przekazanie dziecka rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym, od których dziecko zostało odebrane.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1987) w art. 275a § 5 wyrazy „ofiary przemocy w rodzinie” zastępuje się wyrazami „osób doznających przemocy domowej”.

Art. 5. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, 2193, 2215 i 2244) w art. 43 w ust. 1 w pkt 22:

- 1) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przepisach o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie” zastępuje się wyrazy „przepisach o przeciwdziałaniu przemocy domowej”;
- 2) lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej:”.

Art. 6. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 998, 1076, 1544 i 2245):

1) w art. 15 w ust. 1 pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) współpraca z zespołem do spraw przeciwdziałania przemocy domowej, o którym mowa w art. 9a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2015 po. 1930), grupą diagnostyczno-pomocową, o której mowa w art. 9b tej ustawy, lub innymi podmiotami, których pomoc przy wykonywaniu zadań uzna za niezbędną.”;

2) w art. 47 w ust. 2 wyrazy „w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie” zastępuje się wyrazami „w trybie art. 15b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji”;

3) w art. 58 w ust. 1 pkt 3 wyrazy „art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie” zastępuje się wyrazami „art. 15b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji”;

4) w art. 103 ust. 2 pkt 3 wyrazy „w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie” zastępuje się wyrazami „w trybie art. 15b ustawy dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji”;

5) art. 106 ust. 2a pkt 6 otrzymuje treść:

„6) specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej lub ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej:”.

Art. 7. Ilekroć w innych przepisach jest mowa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie należy przez to rozumieć przeciwdziałanie przemocy domowej.

Art. 8. 1. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie stają się ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej, specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie stają się specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla osób doznających przemocy domowej.

2. W terminie ośmiu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy powołuje się Zespół Monitorujący do spraw Przeciwdziałania Przemocy Domowej w składzie określonym niniejszą ustawą.

3. Z dniem powołania Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy Domowej wygasa kadencja Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

4. Pierwsze powołanie zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej nastąpi nie później niż w terminie 4 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 16-20.

5. Do czasu powołania zespołu do spraw przeciwdziałania przemocy domowej, jego zadania realizowane są przez zespół interdyscyplinarny.

6. Z dniem powołania zespołów do spraw przemocy domowej rozwiązaniu ulegają zespoły interdyscyplinarne.

Art. 9. 1. Do procedury „Niebieskie Karty” wszczętej i niezakończony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Ilekroć w procedurze „Niebieskie Karty”, prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych, po dniu wejścia w życie art. 1 pkt 16-20, jest mowa o zespole interdyscyplinarnym i grupie roboczej, należy przez to rozumieć także odpowiednio zespół do spraw przeciwdziałania przemocy domowej i grupę diagnostyczno-pomocową.

Art. 10. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10f ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów art. 10f ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 30 września 2020 r.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 10 lit. b, tiret trzecie, pkt 16–20 ustawy, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2020 r.

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawnego
Iwona Ziendalska
21.12.2018r.